

KURJER ZACHODNI

»ISKRA« Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XXI. SOSNOWIEC. ŚRODA 11 CZERWCA 1920 ROKU. Nr. 152.

Prenumerata z dostawieniem do domu lub przesyłką pocztową 3.50 zł. (zagranicą 6.50 zł.) | Księgozbiór PKO. Warszawa—51.531. | Cena egzemplarza 15 groszy.

MINISTER GRANDI W WARSZAWIE

PODSTAWY PRZYJAŹNI WŁOSKO-POLSKIEJ.

WARSZAWA, 10.6. (Tel.wł.). Włoski minister spraw zagranicznych Grandi, w towarzystwie małżonki przybył do stolicy wczoraj o godzinie 14.45, powitany na dworcu przez min. Zaleskiego, ambasadora włoskiego M. Franklina i przedstawicieli Ministerstwa spraw zagranicznych. Wczoraj wieczorem min. Grandi podejmowany był obiadem przez min. Zaleskiego. Odpowiadając na przesłanie min. Zaleskiego, min. Grandi m. in. oświadczył:

— Początki przyjaźni pomiędzy Polską a Italią tkwią we wspólnej cywilizacji łacińskiej i we wspólnej religii katolickiej, a z tych właśnie źródeł wypływa wieloletnia ich kultura, lecz ponadto te wartości moralne, które dla narodu stanowią dziedzictwo drogie. Przyjaźń nasza odciera się tedy nie tylko na fakcie, że pomiędzy naszymi krajami nie ma żadnej sprzeczności interesów, lecz hardziej jeszcze na wrodzonym poczuciu sprawiedliwości, które jest wspólnym dziedzictwem wielkiej macierzy prawa. Polska i Włochy ma ją przed sobą jako pole współpracy bezinteresownej w dziele konsolidacji i pacyfikacji Europy.

Dziś rano min. Grandi przyjął w ambasady włoskiej przedstawicieli włoskiej polskości.

Przed południem odbyła się na Bielanach podniesienie uroczystości poświęcenia wojskowego cmentarza włoskiego, na którym spoczywają zwłoki 850 zmarłych w Polsce w latach 1915 — 1918 żołnierzy włoskich. Uroczystość te zaszczycili swą obecnością min. Grandi, min. Zaleski, namiestnik ks. kardynał Kankowski, członkowie korpusu dyplomatycznego, wyżsi urzędnicy M. S. Z. i inni.

Jakiś godzinę pisma warszawskie, dziś w nocy min. Grandi udaje się

do Druskenik na specjalne zaproszenie marsz. Piłsudskiego, który tam bawi od niedzieli.

WIZYTY MIN. GRANDIEGO.

WARSZAWA, 10.6. (PAT). Min. Grandi złożył dziś w godzinach południowych wizytę prezowski Rady

ministrów p. Waleremu Sławkowski, a następnie udał się na Zamek, gdzie był przyjęty na audiencję przez p. Prezydenta Rzeczypospolitej. O godzinie 15.30 p. Prezydent Rzeczypospolitej oraz pani Mościcka podejmowali ministra Grandiego i jego małżonkę na Zamku śniadaniem.

Następnie min. Grandi przyjął w lokalu ambasady przedstawicieli prasy polskiej.

PRASA WŁOSKA O WIZYTCIE.

RZYM, 10.6. (PAT). Cała prasa zamieściła głosy dzienników polskich i dłuższe depesze o przyjęciu min. Grandiego w Polsce, podkreślając serdeczność przyjęcia.

Dzienniki piszą z uznaniem o nadaniu min. Grandi najwyższego odznaczenia włoskiego.

Wszystkie pisma poświęcają długie artykuły wizycie ministra Grandiego w Warszawie.

„Impero d'Italia” w artykule wspólnym awdualnia mocarstwowa rolę Polski na terenie międzynarodowym oraz fakt, że przyjaźń włosko-polska, poza trwałą wspólną walką o niepodległość opiera się na wspólnym zrozumieniu doniosłości funkcji każdego z obu państw w Europie. Dziennik podkreśla wysiłki dokonany przez Polaków w kierunku konsolidacji państwa zaszczera od chwili objęcia steru Rządu przez marszałka Piłsudskiego oraz stwierdza, że stosunki włosko-polskie są serdeczne i zacieśniają się silnie, dzięki staraniom poprzedniego ministra Knolla, a obecnie ambasadora Przedzickiego.

„Lavoro Fascista” w długim komentarzu, dołączonym do wiadomości o wyjeździe min. Grandiego zaznacza, że spotkanie min. Grandiego i Zaleskiego w Warszawie ma wielkie znaczenie dla pokoju europejskiego, albowiem obydwa kraje dążą zdecydowanie do celów pokojowych.

B. min. Józewski

OBJĄŁ URZĄD WOJEWODY.

LUCK, 10.6. (PAT). W niedziele, w pierwszy dzień Zielonych świąt, przybył do Lucka nowomianowany wojewoda wołyński p. Henryk Józewski, którego powitali na dworcu kolejejnym przedstawiciele władz państwowych z wojewódzka na czele. Dziś rano objął p. wojewoda urządowanie, wianany uroczystością przez zgromadzonych urzędników wołyńskiego urzędu wojewódzkiego.

Statki amerykańskie w GDANSKU I GDYNI.

WARSZAWA, 10.6. (Tel. wł.). Dnia 14 lipca przybędą do Gdańska dwa amerykańskie statki szkolne i trzykrotnie przytrzymają się w porcie Gdyni i skim.

Protest Wilna

PRZECIW POGROMOM NA LITWIE.

WILNO, 10.6. (PAT). Podczas Zielonych Świąt odbył się w Wilnie przy udziale około 1000 osób wielki wiec mieszkańców miasta Wilna bez różnicy przekonań politycznych pod przewodnictwem prof. Ehrenkreutta. Po odczycie przemówień uchwalono jedno myślenie i rezolucję, protestującą wobec całego cywilizowanego świata przeciwko pogromom ludności polskiej na Litwie, zorganizowanym przez nacjonalistów litewskich przy poparciu litewskiego rządu. Wice postanowili za pośrednictwem Rządu polskiego odwołać się do Ligi Narodów oraz wysłać depesze do Rady Międzynarodowej i marszałka Piłsudskiego.

Od 10 czerwca WIELKA WYPRZEDAŻ POSEZONOWA 1925

1000 KUPONÓW BIELSKICH MATERIAŁÓW NA GARNITURY

Elegancki garnitur na lato — już od 195.— zł.

Dobry krój i solidna robota warszawska ogólnie znane.

Na ścieżkę wykonuje się zamówienia w 48 godzin w firmie

STANISŁAW SŁAWIŃSKI

SOSNOWIEC, UL. MAŁACHOWSKIEGO 23, Hala „Rozwoju”.

Po przewrocie w Rumunii

PRZED UTWORZENIEM NOWEGO GABINETU. — ROZŁAM W PARTII LIBERALNEJ.

BUKARESZT, 10.6. (PAT). Prasa podkreśla, że w łonie partii liberalnej (która nie wzięła udziału w Zgromadzeniu Narodowym jako przeciwna ks. Karolowi) doszło do poważnego rozłam. Jerzy Brătianu, syn zmarłego Jana Brătianu, oświadczył wobec przedstawicieli prasy, że uważa za swój obowiązek ocenić partię liberalną i wprowadzić ją na dobrą drogę, od powiadając uczuciem narodu. Prawdopodobnie wielką ilość organizacyj liberalnych przyłączy się do akcji, podjętej przez Jerzego Brătianu. Dzienniki zaznaczają jednocześnie, że manifest, wydany przez partię liberalną jest dowodem zjawia, przez nią stanowiska raczej wycokującej, które pozostawia otwartą drogę do rewizji polityki stronnictwa.

BUKARESZT, 10.6. (PAT). Król prowadzi w dalszym ciągu narady w spra-

wie utworzenia gabinetu. Wczoraj wieczorem król przyjął byłego członka regencji proteza najwyższego sądu Saratzano oraz Mironescu. W dniu dzisiejszym król przyjął przewodniczących poszczególnych partii oraz przybydłców obu Iz. Jest rzeczą prawdopodobną, że dziś wieczorem król powoła decyzyjnie w sprawie powierzenia misji utworzenia gabinetu.

WIEDEŃ, 10.6. (PAT). Wiedeńskie biuro korespondencji donosi z Bukaresztu: W kołach politycznych sądzą ogólnie, że król Karol przywróceniu nowego rządu będzie trzymał się ściśle formy parlamentarnej.

Zdaniem kierujących kół parlamentarnych szczególnie wchodził w rachubę gabinet konserwacyjny. Na czele takiego gabinetu stanąłby Maniu, lub Titulescu.

Połączenie Węgier i Rumunii jest możliwe za 2 lub 3 miesiące

WIEDEŃ, 10.6. (PAT). Dzienniki wiedeńskie, zamieszczając depeszę z Londynu, według której Barbu Jonescu, osobiście przyjaciel króla Karola rumuńskiego, miał oświadczyć wobec współpracownika „Daily Her-

ald, że nie dziwiłby się, żeby za 2 lub 3 miesiące nastąpiło połączenie Węgier i Rumunii pod berłem króla Karola. Jeżeli Węgry będą sobie życzyły takiego połączenia, Rumunia nie będzie temu przeciwna.

KRÓL KAROL II

wobec swej matki i b. żony.

BUKARESZT, 10.6. (Tel.wł.). Wczoraj cała armia i marynarka wojenna złożyły przysięgę na wierność królowi Karolowi II.

Król wysławszy manifest do narodu, zawierający myśli wypowiedziane na Zgromadzeniu Narodowym po wyborze. Zwraca ogólną uwagę, że mówiąc o synie i bracie, król ani słówkiem nie wspominał o swej matce, królowej — wdowie Marji, która — jak wiadomo — odegrała doniosłą rolę w sprawie unięczenia go z tronem.

W czynie wczorajszego Zgromadzenia Narodowego, na którym proklamowano królem księcia Karola, przed stawiciel partii narodowej oświadczył, że ustawa z dnia 4 stycznia 1926 roku pozbawiająca księcia Karola praw do tronu, jest sprzeczna z konstytucją, a król Ferdynand podpisał ją tylko wskutek intryg dworskich. W sprawie tej główną rolę odegrała matka ks. Karola królowa-wdowa Marjola.

Kursują pogłoski, że królowa-wdowa Marja nie wróci już do kraju, jakkolwiek w przejażdżce do Bawarii zatrzymał się w Marjebadzie wysłała śmiało depeszę gratulacyjną na do króla Karola, zapowiadając swój powrót do Rumunii na koniec bieżącej tygodnia.

Niewyjaśniony jest również stosunek króla Karola do swej byłej małżonki księżny Heleny, z którą się rozwiódł. Wczoraj wieczór król Karol II spotkał się z nią, przyczem rozmowa zakończyła się postanowieniem, iż tymczasem nie będą podjęte żadne kroki, któreby zmierzały do unieważnienia przeprowadzonego przed 5 laty rozwodu.

Król objęło ogólną nadzór nad wychowaniem następcy tronu, ks. Michała, który zamieszkał w pałacu królewskim Corcoran, zajmując wraz z matką jedno ze skrzydeł.

Ks. Helena otrzymała nazwę tytułu księżniczki — matki.

Wyjazd p. Deweya

DO JUGOSŁAWII

WARSZAWA, 10.6. (Tel. wł.). Dnia 20. maj wyjechał doradca finansowy p. Dewey do Jugosławii, gdzie w ciągu 2 tygodni będzie badał tamtejsze stosunki.

Odpowiedź polska

NA NOTE SOWIECKA.

WARSZAWA, 10.6. (Tel. wł.). Posel polski Patek wręczył Litwinowi notę do polską, która stwierdza, że dotąd sprawcy zamachu bombowego na poselstwo sowieckie nie zostali ujęci wskutek trudności technicznych, niemniej śledztwo prowadzone jest dalej. Nota podkreśla, że Rządowi polskiemu zależy na utrzymaniu dobrych stosunków z Sowietami. Rząd polski zdaje sobie sprawę z obowiązku zagwarantowania bezpieczeństwa osobom ze składu przedstawicielstwa sowieckiego w Polsce.

Otwarcie międzynarodowej

KONFERENCJI PRASY.

GENEWA, 10.6. (PAT). Dziś o godz. 11 przed poł. Artur Fontaine, prezes rady administracyjnej Międzynarodowego Biura Prasy, dokona otwarcia 14-iej międzynarodowej konferencji prasy. W pracach konferencji, która potrwać około 5 tygodni, biorą udział przedstawiciele rządów, pryncypałów i robotników 51 krajów z całego świata.

LOS

II klasy Państwowej Loterii
są jeszcze do nabycia
w najszybszej kolekturze

**JOZEF
HLAWSKIEGO**

w Sosnowcu, 3 Maja 23

lub w jej oddziałach:

w Będzinie, Małachowskiego 1
w Dąbrowie Górna, 3 Maja 4
w Zawierciu, Paderewskiego 7
w Grodzisku, Góreckiego 4

w Czeladzi, Rynek 8
w Rodzienia Szapientcach,
Marsz. Piłsudskiego 45.

Głównie oddaje się
już 14 i 16 czerwca b. r.

CENY LOSÓW:

ćwiartka połowka cały los
Zł. 20 Zł. 40 Zł. 80

O czas pracy w górnictwie MIĘDZYNARODOWA KONFEREN- CJA W GENEWIE.

W ub. poniedziałek rozpoczęła się międzynarodowa konferencja pracy w sprawie wielkiego znaczenia dla polskiego górnictwa, mianowicie w sprawie wprowadzenia w życie międzynarodowej konwencji o skróceniu czasu pracy w górnictwie.

Ze strony polskiej w obradach biorą udział trzy grupy delegatów: Rządu, pracodawców i robotników. Jako delegaci rządowi interesy polskie reprezentować będą p. min. Sosna, p. wiceminister Dolecki oraz rzeczownicy: komisarz Gallot, inż. Stern i Zagrodzki.

Ze strony przemysłowców udali się do Genewy min. Sztydlowski, inż. Olszowski i inż. Sagiłło w charakterze delegatów wraz z trzema rzeczownikami.

Robotników reprezentować będą: pos. Stanczyk, prezes organizacji górniczych oraz sen. Grajek, jako rzeczownicy pos. Wasniewska i p. Kosiński.

Delegaci przemysłowców, wychodząc ze stanowiska, że przyjęcie przez Polskę konwencji o czasie pracy w górnictwie obniżyłoby znacznie produkcję polską, stoją na stanowisku odłożenia terminu przyjęcia konwencji na czas nieograniczony. Jednocześnie delegaci rządowi wyrażają urlopów. W przeciwnym bowiem do górników angielskich, niemieckich i belgijskich, górnicy polscy korzystają z 12 lub 15-dniowych płatnych urlopów.

Posel niemiecki ZAMORDOWANY W PORTUGALII

Onegdaj w Lizbonie dokonano zamachu na posła niemieckiego von Baliganda w chwili, gdy po zwiedzeniu niemieckiego krawężnika „Koenigsberg” powrócił naład na samolot do samolotu. Nagle z tłumy wysłupił rosy młodycz, który blyskawicznie dobył rewolweru i dał 4 strzały w kierunku samolotu. Dwa wstrząsy przeżyły głowę posła niemieckiego, a jeden tylko kaptur. Posel von Baligand stracił przytomność i runął w kaliny krwi do wnętrza samolotu. Posel niemiecki krótko po zamachu zmarł, nie odzyskawszy przytomności.

Sprawa zamachu sam oddał się w ręce policji portugalskiej. Oświadczył, że jest Niemcem i nazywa się Franz Piechowicz. Jest zgermanizowanym Kozłubem i służył długie lata w niemieckiej marynarce handlowej. Urodził się w r. 1899 w

Gdańsku.

Sledztwo wykazało, że jest to obłąkany, przez dwa lata internowany w jednym z szpitali niemieckich, z którego w r. 1921 zdołał zbiec.

Tragedia dygnitarza sowieckiego który nie chciał wracać do Sowietów.

Poniedziałkowe pisma warszawskie donoszą:

Na stacji w Białej Podlaskiej zezgrola się onegdaj nocą niezwykle scena.

Jadący z Paryża do Moskwy pospieszynie pociągiem komisarz bolszewicki Naumow usiłował w pewnej chwili rzucić się na stacji pod

Zamachowców oświadczył podczas prześluchania, że odczuwał potrzebę zamordowania wysoko stojącej osobistości, aby zwrócić na siebie uwagę świata.

pociąg. Będący w jego towarzystwie jakiegoś mężczyzna powstrzymał go, wówczas Naumow wyjął nóż i zranił się nim.

Naumowa przewieziono do szpitala. Towarzysz jego zbiegł.

Naumow, przewieziony do szpitala, oświadczył przedstawicielom władz polskich, że jest wysokim u-

wiadomość o zamachu na posła niemieckiego wywołała wielkie wrażenie. Zapowiedziane z okazji polityki floty niemieckiej w porcie libijskim uroczystości zostały odwołane.

rzędnikiem komisarzatu spraw zagranicznych.

Z legitymacji jego wynika, iż pobiera on 5900 rubli pensji miesięcznej i 520 rubli dziennie.

W dalszym ciągu Naumow złożył rewelacyjne zeznanie, iż jechał z Paryża w towarzystwie agenta GPU, który miał go eskortować do Warszawy.

Znalazłszy się w Białej Podlaskiej, że jest już w pobliżu granicy, sowieckiej, wobec czego zdecydował się na samobójstwo, aby uniknąć tortur GPU.

Władze polskie wzięły pod uwagę zbiegającego agenta GPU.

W tej sprawie PAT-izma komunisty.

Przedstawiciel handlowy Sowietów Naumow, który targnął się w Białej Podlaskiej na życie, wczoraj obciążony delegat wojewódzki lubelskiego złożył ustne zeznanie, w którym oświadczył, że w partii komunistycznej pracował jako aktywny członek od roku 1918. Jako specjalista - kucharz, a jednocześnie zaufany członek partii, w r. 1926 został delegowany do Paryża, jako kierownik Targowców przedstawicielstwa.

W dniu 5.11.50 pismem przedstawicielstwa sowieckiego w Paryżu Naumow został odwołany.

Dalej Naumow twierdzi, że oddelegowanie go z Paryża do Moskwy bez podania powodów jest dowodem tego, iż władze sowieckie powzięły podejrzenie o jego lojalności w stosunku do ZSRR. Naumow oświadcza, że po aresztowaniu Biedoskiego władze sowieckie wydały oficjalny przepis prawa, w którym dla uszczegółowienia dyscypliny i posustawienia czynników urzędowych sowieckich poza granicami ZSRR przedstawiciel sowiecki, odmawiający powrotu do kraju na wezwanie władz, podlega karze śmierci. Naumow zastosował się do nakazu i udał się w podróż do Moskwy.

Jednak już na granicy belgijskiej zauważył, że jest sledzony przez agentów GPU. To utrwaliło go w przekonaniu, że w Rosji nie czeka go nic dobrego.

Po odjeździe pociągu z Warszawy do przedziału w którym siedział Naumow, wszedł jakiś osobnik, doskonale władający językiem rosyjskim, i nawiał z Naumowem rozmowę, naturalnie we wypytywał się o powody i okoliczności jego podróży do Moskwy, o jego stosunek do władz sowieckich i p. Naumow, gdy pociąg dojeżdżał już do Białej Podlaskiej, postanowił wykorzystywać z pociągu, aby pociągu uciec się w stronę Warszawy, gdzie miał zwrócić się do władz polskich z prośbą o wydanie mu pozwolenia na wyjazd do Francji. Tymczasem pociąg dojechał do stacji i po półminutowym postoju ruszył w dalszą drogę.

Naumow, zorientowany się, wyszedł z przedziału, aby wyskoczyć. Za nim wybiegł ów nieznaną osobnik. Na platformie nastąpiła chwila zamieszania, poczem jednak udało mu się wyskoczyć.

Po stanowili wrócić do Warszawy, służba kolejowa jednak, widząc wyjętą opisaną scenę i zdenerwowanie Naumowa, zawiadomiła o tem pełniącego na dworcu służbę posterunkowego, który zbliżył się do Naumowa z prośbą o wyjaśnienie sprawy. Wtedy Naumow, będąc podnieszony, wydobyl szczyrki i zadł sobie kilka ran w brzuch i pierś.

Naumow twierdzi, że nie wykonał z pociągu w celu samobójstwa. Naumow odmówił złożenia zeznania na piśmie, ograniczając się do ustnych. Złożył on na ręce ministra spraw wewn. podanie z prośbą o pozwolenie mu na pobyt półtoramiesięczny w Polsce w celu przyjęcia do zdrowia, poczem będzie czynił starania o pozwolenie na wjazd do Fran-

Sprostowanie listy państwowej po powtórnych wyborach.

WARSZAWA, 10.6. (Tel. w.). W tym tygodniu odbędzie się posiedzenie głównej komisji wyborczej, która dokona sprostowania listy państwowej.

Okazuje się, że po przeprowadzonych dotąd wyborach powtórnych Stronnictwo chłopskie uzyskało 6 mandatów sejmowych, Blok mniejszości 3, stronnictwo narodowe 2, a dyktali ukraińscy 1, natomiast Blok bezpartyjny stracił 7 mandatów.

W P. P. S. — 2. Wyzwolenie, Ch. D. i Solrob po 1.

Wskutek tych zmian B. B. utracił dalsze dwa 2 mandaty z listy państwowej, która uzyskała więc Insele i ukraińskie Lemki.

Nasiłpią przesunięcia również na listę senackiej. B. B. stracił 1 mandat, który przypada księciu W. Czarkowskiemu ze Stronnictwa narodowego.

Uchwały kongresu Piasta który odbył się w Krakowie.

KRAKÓW, 10.6. (Tel. w.). Na kongresie Piasta stwierdzono całkowitą zgodność opinii obecnych. W dyskusji zaznaczyć się b. ostrą nastroj wobec sanacji. Stwierdzono, że nastąpił już moment kryzysu panującego systemu w Polsce, w szczególności, zagadnienie gospodarcze. Założono protest przeciw nadużywaniu organu kierowniczego do pokonywania zarządzeń sprzecznych z Konstytucją. Stwierdzono, że na spadek autorytetu władz wśród ludności. Zaprotestowano przeciw to-

lerowaniu przez władze akcji antypaństwowej na ziemiach wschodnich. Zaprotestowano przeciw układowi likwidacyjnemu na zachodzie i niewykonywaniu reformy rolnej. Władzom stronnictwa wyrażono całkowite zaufanie i stwierdzono, że chłopci gotowi są iść na każde wezwanie Państwa. Połączenie stronnictw ludowych uznano za konieczne. Z rady naczelnej usunięto tych działaczy, którzy weszli na drogę niewyłączną.

Głód zagląda w oczy ludności Sowietów.

MOSKWA, 10.6. — Skutki polityki kolektywizacyjnej, którą przez tyle miesięcy prowadził rząd sowiecki, o raz zniszczenia gospodarki wiejskiej, wytworzył sytuację, która zagraża sowieckiej Rosji niebywałą klęską głodu.

Istnienie tego niebezpieczeństwa użal w przemówieniu, wygłoszonym na konferencji partyjnej w Charkowie, generałny sekretarz ukraińskiej partii komunistycznej, Stanisław Kosior. Powiedział on, że rząd sowiecki czyni wszystko, aby złagodzić skutki zmniejszenia się obszarów zasów i braku zbóż, który zostanie spowodowany przez to zmniejszenie się. Jeszcze bardziej zanępkowany jest rząd

sowiecki przez skutki wyniszczenia bydła. Kryzys niemyślny i kryzys nabliżający słowną klęskę, której nie da się uniknąć.

W Petersburgu sowieć miejsce obniżył wysokość racji apropracyjnych, które wydawane będą na kartki obywateli „pierwszej kategorii” do 1200 gramów kryształu, 25 gramów herbaty, 400 gramów makaronu, 400 gramów herbaty, 600 gramów słodzi, 250 gramów mydła i t. p. Obywateli „drugiej kategorii” otrzymają w czerwcu 50 gramów cukru, 25 gramów herbaty, 350 gramów makaronu, jedną ósmą litra tłuszczu roślinnego, 400 gramów słodzi i 125 gramów mydła.

Nowoczesne krawężniki zastąpią przestarzałe jednostki bojowe.

WASINGTON, 10.6. — Minister marynarki Stanów Zjednoczonych oświadczył członkom Kongresu, iż w najbliższych dwóch amerykańska flota wojenna powiększy się o 8 nowych krawężników.

Okręty te zastąpią obecne przesta-

rzale jednostki. Ogólna liczba nowych okrętów, które opuszczą dotychczasowe przystanki, wyniesie 23 jednostki.

Są to wszystkie krawężniki o pojemności około 10.000 ton.

Walki zapaśnicze w cyrku Garkawienko jest również dobrym bokserem.

W dniu wczorajszym stali bywalcy cyrku mieli pewne rozmarzenie. Mianowicie zapaśnik Garkawienko i Lupa wystąpili jako bokserzy. W piątej rundzie, po wzajemnym obijaniu się, sierpowym uderzeniu w szczękę zwyciężył Garkawienko. Uderzenie było tak silne, że Lupa wyskoczył szczyka, którą musiano wsta-

W drugiej parze walczyli Wajnu i Szczubinski. Dwudziestominutowa walka, obfita w szereg bardzo ładnych momentów, nie dała wyniku.

Walka wolnoamerykańska pomiędzy Szmidtem a Wildmanem już w trzynastej minucie przyniosła zwycięstwo amerykańskiemu.

PRZEJĘCIE MIARSKA. PIŁSKIEGO. NA WYWCZASY DO DRUSKENIK.

Słoneczne Zielone Świątki przyniosły nam przedświeciami wiele radości i ciepła. Polimys się słonecznym do woli, a skienieni do cna. Kwestje publiczne nie były w świadomości o. i. wreszcie na plan dalszy, jak to zwykle u nas niestety bywa obecnie. Marszałek Piłsudski wychodził do Druskenik na kurację. Przyjęto tę wiadomość jako zapowiedź dużej ezy w najbliższej przyszłości. Podzję polityku jego na wywczasach nie należy oczekiwać żadnych wyznań. Wreszcie taktykę na najbliższy czas ustalił na konferencjach, przeprowadzanych na Zamku i z p. Ślawnikiem. Ze nie trzeba się spodziewać nadzwyczajnych ocenemionów, wynika również z inspirowanego artykułu „Gazety Polskiej”, która porusza kwestję możliwości współpracy Rządu z parlamentem. Uwagi te są wykładnikiem nastroju. Kół pułkownikowskich i mogą stanowić podstawę do pewnych wniosków na przyszłość.

W momencie obecny, dopóki mamy do czynienia ze znanym układem się parlamentu, zagadnienie to mogło nie istnieć — jest teoretycznym fraszem, mającym wyłącznie domagające znaczenie.

Bardzo jasno powiedziane. Z obecnym Sejmem współpraca wszelkiej Rządu jest niemożliwa. O ile się rozumie takie stanowisko. W takim razie nie ma sensu wynikać z tego, że do wyborów, jeżeliż rozstrząsać, kto kierowniczą sanacji?

— Zaden paraliem bez wielkości nie może sobie pozwolić na wypełnienia swej roli konstytucyjnej przewidzianej.

Zgoda. Na ten brak cierpliwy wybitnie. Z polityczny jest wybitnie. Zgoda. Na ten brak cierpliwy wybitnie. Z polityczny jest wybitnie. Zgoda. Na ten brak cierpliwy wybitnie. Z polityczny jest wybitnie.

Teoretycznie nie jest wybitnie. Zgoda. Na ten brak cierpliwy wybitnie. Z polityczny jest wybitnie. Zgoda. Na ten brak cierpliwy wybitnie. Z polityczny jest wybitnie.

U mamy znowu perspektywę nowych wyborów parlamentarnych, która sinacyjnie zbliży cały system reform, skoro teoretycznie przypuszczalną, że mogą uzyskać większość. Wobec tego, że w razie nowych wyborów, z drugiej strony widac u nich osłabienie pewności, skoro dopuszczają myśl możliwości takich wyników, jakichby umożliwiali inny system rządzenia. Od początkowych zapewnienia, że nie ustąpią przed 15 laty, od zapewnienia, że władzy nie oddadzą nikomu, do możliwości oddania władzy na koniecznie niepewny postępowy. Wszelako, zataczając warunek, że wszystko zależy od ostatecznej decyzji p. Prezydenta. Oznaczałoby to, że w razie nieomyślnego wyniku wyborów i fatalnej ilu, sanacji konfiguracji możnaby się

spodziewać rozwiązania ponownego parlamentu i nowego odwołania się do wyborców.

Przedmiot jednak „Gazeta Polska” podnosi kwestję inną. Zagadnieniem najbliższej przyszłości nie daję się rozstrząsać na stale bez dalszego ponownego reformy ustrojowej, jest już wywołanie zmian do prawa wyborczego, bądź do rozdzielenia kompetencji między naczelnymi władzami państwem.

O potrzebie reformy ordynacji wyborczej zaczęto w sanacji mówić dopiero w ostatnim miesiącu, przyczynę powstania nowej koncepcji zarządzania w niej zmian w formie dekretu Prezydenta. Taka forma jest niedopuszczalna konstytucyjnie. Daw-

niej sanacja okazywała desinteressement, gdy sprawa była w komisji konstytucyjnej poprzedniego Sejmu. Rozgraniczenie kompetencji między władzą ustawodawczą a wykonawczą może nastąpić tylko w drodze konstytucyjnej.

W dniach ostatnich pojawiły się pogłoski, że niektórzy przewodcy BB mają przystąpić do rozmów ze stronnictwami centrowymi. Czy przypadkiem tematem takich konferencji nie będą właśnie kwestje ustasno podnoszone w artykule „Gazety Polskiej”?

H. W.

Ku czci Kochanowskiego wielki zjazd naukowy w Krakowie.

W dniach 8, 9 i 10 bm. odbywały się w Krakowie uroczyste dożynki do Polsce uroczystości ku czci Jana Kochanowskiego.

Zwołany przez Polską Akademię umiejętności zjazd naukowy zjednoczył w murach stolicy kultury polskiej całą elitę nauki polskiej w tymczasowej liczbie 1070 osób. W zjeździe manifestacyjnej wzięli udział przedstawiciele prawie wszystkich narodów świata, wśród nich wielu uczonych, którzy samodzielnie, studiując, z dziełami polskiej kultury poznałszy zagranicą sławę imienia polskiego.

Zjazd otworzył prezes Akademii Umiejętności, prof. Stanisław Brzeziński, przemówieniem wygłoszonym w języku polskim, zaznaczając, że przemawia tylko po polsku, ponieważ wszyscy goście z zagranicy znają język polski.

Na przewodniczącego zjazdu powołano prof. Dembińskiego, który uroczystym w ostatnim zjeździe Kochanowskiego w 1884.

Następnie powołali zjazd przedstawiciele obcych narodowości: Francuzów, Włochów, Czechów, Niemców, Węgrov, Rumunów, Finlandczyków, Łotyszów, Rosjan i innych. Następnie odczytano kilkadziesiąt telegramów ze wszystkich naukowiec centrów Europy.

Po powitaniu zjazdu przez min. oswiaty Czeskiego, imieniem Prezydenta Rzeczypospolitej zaczął się zjazd naukowa zjazdu inauguracyjnym referatem prof. Ignacego Chrzanowskiego pt. „Na szczytach kultury staropolskiej”. Znany ułemu uczone przed sławą J. Kochanowskiego nie tylko jako natchnionego poety, ale jako najwybitniejszego obok Jana Zamojskiego przedstawiciela kultury polskiej Wzrostu, kultury odtworzenia i humanizmu.

— Kochanowski — mówił znany uczone — wchłonił wprawdzie w siebie wszystkie pierwiastki międzynarodowego humanizmu, ale w duszy jego zmieniły się one z czasem. W jego duszy zaczęły się w jedną spójną całość z pierwiastkami, które w duszy jego wzrosła polska, zeszowiekowska kultura polsko-chrześcijańska.

Po wysłuchaniu referatu niepozba-

wionego aluzji, do chwili współczesnej, uczestnicy zjazdu udali się na Wawel, gdzie dokonano otwarcia wyśławy zabytków sztuki i kultury z epoki ojców w Polsce oraz zachowanych do dziś najstarszych druków Kochanowskiego.

O referatach wygłoszonych przez najwybitniejszych uczonych trudno pisać obszerniej. Była one wydukuwane w pominięciu zjazdu i zajmują niewątpliwie kilka tomów. Z polskich uczonych wygłoszili referaty m. in.: prof. Fr. Bujak o zasadach polityki gospodarczej Polski w 16-tym w. prof. St. Estreicher o kulturze przemysłowej w Polsce w 16-tym w. prof. Beniamin o przemianach polskiej kultury na kręgu sąsiednim, prof. St. Dobrzycki o kulturze i artyzmie języka pol. w 16-go, profesor uniwersytetu w Londynie J. Krzyżanowski o poezji polskiej 16-go w. prof. T. Grabowski o stosunku Kochanowskiego do reformacji itd. Z uczonych obcych wygłoszili referaty m. in.: profesor uniwersytetu w Pradze J. Horak o Kochanowskim w literaturze czeskiej, profesor uniwersytetu w Bukareszcie Panaitescu o wpływie polskiej kultury na Rumunię, profesor uniwersytetu w Lille A. Marzot o stosunku poezji Kochanowskiego do poezji raskiej 16-go i 17-go w.

Na zakończenie zjazdu odbyło się na dziedzińcu Wawelskim przedstawienie „Odpawy posłów greckich” J. Kochanowskiego, które na te architekturę dziedzińca arkadowego wywarło głębokie wrażenie na uczestnikach.

W hołdzie Kochanowskiemu wzięła udział również i polska sztuka muzyczna, a koncert hiszpański, obejmujący utwory najprzedniejszego kompozytorów polskich 16-go wieku (Mikołaj z Krakowa, Sebastian Felczyński, Wacław z Szano, Marcin Leopolita, Jakób Polak, Walenty Bekwar) był dowodem, jak płodną i śmiałą twórczość muzyką posiadała Polska w czasie swego państwowego rozkwitu.

Królowie w ciągu trzech dni, dała zuluszka w czasie Zielonych Świąt witał gości z całej Polski i zagranicą w oświeśnietej ariacji.

T-ski.

wolpodohe, ułożono wszystkie szczegóły. Przed wszystkimi zakupiono samolot typu Farnana, maszynę wyprobowaną w locie do Madagaskaru. Za samolot ten zapłacono milion franków.

Ke, Karol i pik. Precep, znanymi, którzy pozostali zagranicą, wjechał samolotem do Nium, gdzie w okolicy Monachium przesiadł się do samolotu i stąd przez Węgry wystarował w stronę Bukaresztu.

O zamiarach ks. Karola był powiadomiony zarówno rząd Bawarii, jak i Węgier, wobec czego żadnych mu trudności z tej strony nie czyniono. Tę samą inną partię, jak również z młodzieńcami król Michał, zwrócił sobie czterdzielną nieobecność ojca tem, że wychwał on tylko w dłuższą podróż, skąd wrócić wróci.

486 GŁOSÓW PRZECIW 1.

W ub. niedzielę tj. w dwa dni po powrocie ks. Karola odbył się Zgromadzenie Narodowe. Na wstępie wystąpił wniosek, zgłoszony przez poła Juniana, który zaproponował powołanie ks. Karola na tron. Następnie b. prezes rady ministrów J. Maniu jako przewodniczący najistotniejszej w parlamencie partii narodowo-ludowej wniosek ten poparł. Tę samą inną partię, jak również mniejszość narodową oświadczyły się za wnioskiem Juniana, który został przyjęty 486 głosami przeciw 1.

W ten sposób ks. Karol został proklamowany królem rumuńskim jako król Karol II.

Dotychczasowski 5-letni król Michał umrznił znowu za następcę tronu, na którego i poproszono, jak p. rosyjskiej ks. Mikołaj, który był regentem następcą tronu, przybrzeżę i tymi wielkimi wojewody albo księcia Alba Julii.

OWACYJNE POWITANIE KRÓLA.

Nigdy jeszcze stolicą Rumunii nie przedstawiała widoku takiego ozdobienia i poproszono, jak p. rosyjskiej ks. Mikołaj, który był regentem następcą tronu, przybrzeżę i tymi wielkimi wojewody albo księcia Alba Julii.

Cała ludność Bukaresztu wyszła na ulicę, które mił przejechał król. Przedzającego monarchę wianu nieustannie owacjami, oklaskując i okrzykami.

W wejściu do gmachu, w którym odbywał się Zgromadzenie Narodowe, powitał króla premier Mitroescu i wprowadził monarchę na trybunę przysiadającą.

Członkowie Zgromadzenia Narodu. Wobec powstał z miejsc i okrzykami „niech żyje witali króla, które był w tym czasie znowuła owacjami.

Król po złożeniu przysięgi na konstytucję i całość państwa, wygłosił przemówienie, w którym dał wyraz głębokiemu wzruszeniu z powodu zgłoszonego mu przyjęcia i wezwał wszystkich do współpracy dla dobra państwa.

Ustawa o proklamowaniu księcia Karola królem przyjęta została głosami wszystkich partii rumuńskich i mniejszościowych z wyjątkiem liberalnej, której członkowie nie przybyli na posiedzenie Zgromadzenia.

ODGŁOSY ZAGRANICĄ.

Powrót króla Karola do Rumunii i zakończenie w ten sposób ciężkiego okresu przejściowego, który trwał od śmierci króla Ferdynanda, wwołała również w Polsce, zgłoszonej naszymi wczasy z Rumunią, najbardziej radose wrażenie. Leży bowiem w interesie Polski, by Rumunia była państwem najbardziej spójnym i silnym, co może nastąpić dopiero po likwidacji spórów wewnętrznych, jakie niemal rolę odgrywały w ciągu ostatnich lat czterech.

Również rząd czechosłowacki spokojnie ocenia powrót króla Karola. W którym widzi wyrażenie dodatnie także dla Małej Ententy. Z tego powodu nie odwołano zapowiedzianego na 25 bm. konferencji M. Ententy w słowackiej miejscowości Tatra.

Popierajcie L. O. P. P.

Antypolskie demonstracje NA UKRAINIE.

Organizacje komunistyczne na Ukrainie, prawowładnie urządziły przeciw demonstracji antypolskich. Demonstracje te są wynikiem gwałtownej kampanji przeciwko Polsce.

W autonomicznym rejonie polskim im. Marchlewskiego odbył się wiek, który uchwały rezolucję, powołującą walkę z fałszywym polskiem. Również w innych miejscach skupiania ludności polskiej na Ukrainie odbyły się podobne demonstracje antypolskie.

Między innymi wysłano telegram do klubu komunistycznego w Sejmie polskim z protestem przeciwko ogłoszeniu posła komunistycznego Zamojskiego.

Król następca swego syna.

Po obwołaniu królem rumuńskim ks. Karola.

Romanizacyjne usunięcie się następcy tronu rumuńskiego księcia Karola, jego wyjazd za granicę i obwołanie królem młodego jego syna Michała, w którego imieniu rząd sprawował rda regencyjną — stały się dla Rumunii początkiem okresu, w którym stan wewnętrzny państwa pogorszył się, a na front życia politycznego wysunęły się walki partyjne oraz zakulisowe intrygi, z których najsilniejszą wogólną epokę państwa. W takich warunkach zmęczone społeczeństwo rumuńskie

wiele nadziei skłonne było wiązać z powrotem króla ks. Karola, który też wykonywał te nastroje w sposób wśród mistrzowski.

ZAKONSPIROWANY POWRÓT.

Niektóre szczegóły powrotu już podaaliśmy. Odbył się on po pojednaniu się ks. Karola z żoną królową Heleną i matką królową Marią. O dwóch szczegółach powrotu dowiadujemy się z prasy rumuńskiej.

Otoż jeszcze przed 10 dniami piki. Precep udał się do Parvii, gdzie prak-

VI ogólno-śląski Zjazd śpiewaków i uroczystości Moniuszkowskie w Katowicach.

W sobotę dnia 7 b. m. odbyło się w teatrze polskim w Katowicach uroczyste otwarcie tego wielkiego święta piosenki. Jak w tym roku zorganizował śląski Związek kol śpiewaczy.

W programie koncertu inauguracyjnego wykonano II Litanię w strojach śląskich Moniuszki oraz Sonety krymskie tegoż autora.

Znakomite było odzwierciedlenie obywateli dzieł przez orkiestrę teatru, wzmacnianą przez Związek zawodowy muz., chóry w liczbie 300 osób oraz solistów, znanych nam z naszej opery: pp. M. Bielecką, J. Chładowską, J. Stepińskiego, A. Marankę pod dyrykcją p. St. M. Stojńskiego.

Jako udany pomysł należy ocenić deklamację każdego sonetu przez jego wykonanie; jako deklamatorów wywzłaziła się świetnie z swego zadania p. L. Barwińska, artystka dramatu lwowskiego.

Na koncercie inauguracyjnym byli obecni liczni przedstawiciele władz i świata muzycznego, którzy zechcieli do Katowic z całej Polski.

Po koncercie wykonał chór kolegi z tow. kilku orkiestr pod batutą p. Niezgo na rynku szereg popularnych utworów. Ożywiano przy tym uwal do późnej nocy.

W niedzielę rozpoczęto dzień odleganym podbiki z gmachu teatru polskiego.

O godzinie 8 odbyło się w katedrze uroczyste nabożeństwo przy udziale kilkunastu chórów śpiewaczy, przybyłych licząc z wszystkich stron śląska.

Jedną z nabożeństw uformowano imponujący pochod, który wyruszył przez ulice 3-go Maja, Piłsudskiego, Jana Pawła II, Jędrzejowskiego, przy pomniku, który o godzinie 11 i pół odśpiewali p. więcejwiedza żurawski, poczem ks. infułat Kasperlik dokonał aktu poświęcenia.

Przed nowo odsłoniętym pomnikiem koncertowała orkiestra polijana pod dyrykcją p. kap. Gordonia.

Jedną z najbardziej imponujących imprez zjazdu był ludowy festyn w parku Kosciuszki; 12 zbiorowych chórów okęgowych pokazało dobiek swą pracę, przyczem przez estradę przeszło około 8000 śpiewaków.

Podczas festynu ludowego wystąpiło szereg chórów i gościńskich. W chór Towarzystwa muzycznego w Dąbrowy pod dyrykcją p. prof. A. Cichonia, chór „Echo” z Sosnowca oraz zbiorowy chór ze Śląska Opolskiego, któremu urządzono burliwą owację.

W niedzielę odbyły się zawody śpiewacze chórów śląskich; runo urządzono w 4-ch miejscach, jedno z nich (teatr polski, sala Powstańców Katowice, Nowy Sącz, Krol. Huta) zawody eliminacyjne, w których wzięło udział około 70 chórów.

Najlepiej z tych chórów w liczbie 20 zostały przeznaczone do ostatecznej rozgrywki w teatrze polskim.

Zwycięzca zawodów został chór „Ognio” Katowice pod dyr. St. M. Stojńskiego, zyskując 52,6 punktów (na 55 możliwych).

Na drugim miejscu stanął chór „Słowicze” z Nowej Wsi pod dyr. p. J. Kandyzi (30,2).

Z chórów męskich stanął na I miejscu chór im. „Chopina” z Siemianowic pod dyrykcją p. K. Pietrka (26,7) Na II miejscu chór „Rota” z Krol. Huty pod dyrykcją p. L. Poniekci (25,4).

W skład sądu konkursowego weszło szereg najwybitniejszych polskich muzyków z St. Niedziadowskim, W. Lachmanem, St. Wiechowiczem, K. Proskaninem, St. Kwasnikiem na czele; areopag sędziowski składał się z 10 osób, tak że nieporozumienia w ocenie są mało możliwe.

Na zakończenie zjazdu dano w teatrze polskim koncert „Elegja”, „Czasy”, „Trzech Budrysów”, „Legenda o Florianie Szumie”, „Młodość”.

oto utwory Moniuszki, które wykonano.

Udział wzięły chóry w liczbie 750 osób orkiestra operowa, soliści p. M. Bielecki, J. Chładowska, St. Romanowski, J. Stepiński, A. Maranka; dyrykcja p. St. M. Stojńskiego.

Teatr polski dał w ramach uroczystości Moniuszkowskich przedstawienie „Halka”, „Straszny Dwór” oraz „Płis”, „Verbum Nabile” (premjera).

Z innych imprez należy podnieść Wystawę Moniuszkowską, urządzaną przez p. Edw. Wroczkę z Warszawy; wystawę otworzył w sobotę w południe delegat Min. oświaty p. radca Mazurek, który się znowu interesował i był obecny na wszystkich zjazdowych imprezach.

Na Wystawie Moniuszkowskiej

P. minister Czerwiński

zawiedził wczoraj szkołę górniczą i hutniczą w Dąbrowie.

Wczoraj o godzinie 7 wieczorem przybył do Dąbrowy w towarzyszeniu kuratora Okręgu szkolnego krakowskiego i p. Kuzyńskiego i wizytator szkolny p. Adamowicz min. wyznał rel. i ośw. p. Czerwiński cel zwiędzenia szkoły górniczej i hutniczej.

Przed szkołą powitali p. ministra dyrektori szkoły p. Bielski, prezes adyunkcji szkoły p. dyr. Szym. Razniński, członek tejże rady inż. Strzeszewski oraz grono nauczycielskie.

Po przywitaniu p. min. Czerwiński zwiędził szkołę, warsztaty, wszystkie pracownie, laboratorium i muzeum geologiczne, gdzie wpisał się do księgi pamiątkowej.

P. minister znowu interesował się życiem szkoły, warunkami i rozwojem jej, wypytując o różne szczegóły.

Po zwiędzeniu szkoły p. minister udał się na zwiędzenie szkolnej kopalni podziemia, gdzie wyjaśnienia udzielił dyr. St. Razniński. Po przeszło 2 godzinach polawie w szkole p. minister złożył wszystkim podziękowanie za udzielenie mu cennych informacji i opiekowanie się szkołą, poczem o godzinie 9.20 udał się do Katowic.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

11 Sroda

Dziś Barnaby Ap. Jutro Jana W.

Wschód słońca 3 m. 16.

Zachód „ 19 m. 55.

Kinoatry w Zagłębiu

wyświetlają dziś:

Kino „Zagłębie” — Książę student.

Kino „Palace” — „Ostrzegacz”.

Kino „Czary” — „Buster Keaton

Małżeństwo na złość”.

PROGRAM RADJOWY

KATOWICE.

na środę 11 czerwca.

11.59 — Sygnał czasu; oraz hejnał z wieszy Marjackiej. 12.05 — Koncert z płyt gramofonowych. 13.10 — Komunikat meteorologiczny z Warszawy. 16.00 — Komunikat gospodarczy. 16.15 — Program dla dzieci z Włocławka. 16.45 — Koncert z płyt gramofonowych. 17.15 — Jan Kowalewski: „O budowie światła” 17.45 — Muzyka ludowa z Warszawy. 18.45 — Rozmowa. 19.15 — Godzinny odświeżacz powieściowy. 19.20 — Dr. Kaz. Zahradzki: „Z cyklu sportowego”. „Młode choroby nocy”. Bilans pracy wyehowania fizycznego i przysposobienia wojskowego na Śląsku. 19.45 — Komunikat sportowy. 20.00 — Zjazd z obserwatorium astronomicznego w Warszawie wybieje godzinę 20.00 — Skrzynka pocztowa. Korespondencja bieżąca smów p. Sina. Steczkowski. 20.50 — Koncert popularny z udziałem zespołu instrumentalnego Polskiego Radia w Katowicach. 21.10 — Kwadrans literacki z Warszawy. 21.25 — Dalej ciąg koncertu. 22.10 — Feljton z Warszawy. 22.25 — Nadprogram. 23.00 — Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

OSOBISTE. W dniu 8 b. m. w kościele parafialnym w Zagorzu został zawarty związek małżeński między p. Marią Furmanową a p. Bogusławem Grudzińskim.

wystawiono przeszło 150 zabitych i pamiątek, związanych z działalnością Moniuszki. Później wydany katalog wystawy (z kilku cennymi ilustracjami) będzie trwałą pamiątką pięknego czynu.

Ślęzkie wydano „Księga pamiątkowa VI ogólno-śląskiego zjazdu śpiewaczy”, zawierająca wartościowe artykuły prof. dr. Jachimieckiego (Monografia o współczesnej polskiej kompozycji choralnej) H. Opieńskiego (Twórczość choralna w dawnej Polsce oraz dzieło śląskiego śpiewactwa w dawnej i dzisiejszej Polsce) i historyczny rys dziejów śląskiego śpiewactwa pozoastanie dla nas na długą pamiątkę tych wielkich i podniosłych chwil, któreśmy przeżywali.

F. Suchse.

Wypłata dodatków DO RENT INWALIDZKICH.

Na zasadzie uchwały Rady ministrów z dnia 29 kwietnia 1947. Ministerstwo skarbu poleciło wypłacić inwalidom, którym renta odpowiada utracie zdolności zarobkowej od 85 do 100 pr., (tytułem pierwszej raty dodatku następujące kwoty: 1) inwalidom wojennym IX kat. i osobom, uprawionym do zapoznaczenia odpowiadającego utracie zdolności zarobkowej od 85 do 94 pr. — kwotę 505,39 zł; 2) inwalidom X kat. i osobom uprawionym do zapoznaczenia odpowiadającego utracie zdolności zarobkowej od 95 do 100 pr. — kwotę 584,71 zł.

Inwalidzi IX a X kategorii, przebywający w zakładach leczniczych, tudzież szkolnych, o ile w dniu 1 kwietnia 1950 r. byli uprawnieni do zapoznaczenia w pełnym wymiarze, otrzymując za dotychczasową utratę zdolności do posadzenia przez nich kategorii inwalidzkiej inwalidzi, ponoszące domów inwalidzkich, otrzymują 25 pr. raty dodatku od powiększonej kategorii. Dodatek ten wypłacono częściowo wraz z rentą w dniu 1 czerwca 1950 r.

W ślad za powyższymi zarządzeniami na zasadzie tej samej uchwały Rady ministrów, Ministerstwo skarbu zarządziło wypłatę wraz z rentą za m. lipiec 1950 r. tytułem trzeciej raty dodatku.

1) inwalidom wojennym V kategorii i osobom, pobierającym zapoznaczenie odpowiadające utracie zdolności zarobkowej od 45 do 54 pr. — kwotę 56,22 zł; 2) inwalidom wojennym VI kat. z utratą zdolności od 55 do 54 pr. — kwotę 67,44 zł; 3) inwalidom VII kat. z utratą zdolności od 65 do 74 pr. — kwotę 78,40 zł; 4) inwalidom VIII kat. z utratą zdolności do pracy 75 do 84 pr. — kwotę 89,95 zł.

Inwalidzi, ponoszące domów inwalidzkich, otrzymują 20 pr. wyżej wspomnianych rat odpowiednio do kategorii inwalidzkiej.

Jak wynika z powyższych zarządzeń ratę dodatku do rent otrzymali dotychczas i otrzymają tylko inwalidzi ciężkie poszkodowani.

× Z LEKTORUM CZYTELNI MIEJSKIEJ W DĄBROWIE. Wczoraj prof. W. Kuziak wygłosił pogadankę pt. „Jura Krakowska - Wieluniańska” jako treść wykładu w Dąbrowie. W. Kuziak będzie mówił o budowie materii. W czwartek p. M. Kawka odczyta i omówi utwory J. Kochanowskiego; tegoż dnia w gimnazjum męskim p. Z. Molenda wyświelił obrazki: Dzieła J. Chładowskiego, wdowi Wenczyński, ektre drogi mandarynki, wdowi Mandarynki oraz ilustracje z rysunkami z typami. W. Kuziak 15 b. m. p. Torbaczowski przedkładał oświata w Polsce na polistawie pracy Władysława Wolejki, „Demokracja i kultura”. W sobotę p. L. Malkowski odczyta wieczore o Zagłębiu Andrzeja Niemcewskiego. Kierownikiem lekturjumu zastępuje sobie możliwość zmiany tematów i pogadek.

× WYPADEK SAMOCHODOWY. W pierwszy dzień ul. św. Józefa około 8.30. wozu bawaro w Ojcowie. Między innymi autem wybrali się pp. E. Kosmala

Jastrzębski. Przy wjeździe na Ojcowie w kierunku kłosa. Wn. od hodołu Lokomotyw na drodze przed statem ukażala się grupa dzieci. Na sygnał dany przez prowadzącego auto p. K. dzie wozu stanął, a tylko jedna z nich, nie mogąc zdecydować się, w którą stronę należy uunąć, się pozostała na szosie. Nie chcąc najeżdżać na dziewczynkę prowadzący auto skreślił gwałtownie w bok skutek czego auto wpadło na barykady i przewróciło się. P. Kosmala został adreżny w pierśi kierownicą doznając obrażeń, na szczęście niezbyt poważnych. p. J. zas i chłopcy znajdujący się w aucie wyszli bez szwanku. Nie uszkodzone powoznie porzuciło i auto, w którym podkuli się tylko szczyby

× DOBRA WROŻKA. Do mieszkania Piotra Dudka przy ul. Szkolnej 2 w Zagorzu przysła, jakaś kobieta, która pod pretekstem wywrażenia z kart przesłania i przyszłości właścicielowi mieszkanie skradła 450 zł. i 3 woske po 100 zł.

O kosztowności odwiecznych wroży poszkodowany zawiadomił policję która poszukiwa złodziejkę.

6 tygodni twierdzy ZA NIEDOZOR.

Najwyższy Sąd wojskowy rozprawy sprawę emerytalnego generała Mieczysława Kułińskiego, byłego O. K. Kraków, skazanego przez sąd wojskowy na trzy miesiące więzienia w głosnym procesie, w którym gen. Kułińskiego postawiono pod zarzutem nadużycia władzy w celu szpiega.

Swego czasu Najwyższy Sąd wojskowy z gen. J. Krzemienieckim, jako przewodniczącym, wyrok Sądu okręgowego w części dotyczącej nadużycia władzy z chęci szpiega uchylił, nakazując ponownie rozpatrzenie sprawy. W dochodzeniu prowadzonym przez prokuratora wojsk. gen. Danuta, zarzut ten ostatecznie upadł. Obecnie zarząd wyrok, skazując gen. Kułińskiego za brak nadzoru nad podkomendnymi na karę 6 tygodni twierdzy.

Kurs pożarnictwa W SZKOLACH ROLNICZYCH I SEMINARIACH NAUCZ.

Współczesny Zakład ubezpieczeń wzajemnych prowadzi w szkołach rolniczych i seminariach nauczycielskich kursy pożarnictwa, które przygotowują przyszłych organizatorów racjonalnej obrony przeciwpożarowej. Kurs taki trwa tydzień i obejmuje oprócz wykładów teoretycznych ćwiczenia praktyczne obsługi narzędzi pożarniczych, które P. Z. U. W. przysłała szkołom, tytułem zasiłku dla szkolnej drużyny pożarniczej.

Od początku tej akcji rozpoczętej w r. 1920 Z.U.W. przeprowadził przez pomocy swoich instruktorów 94 kursy tygodniowe, na których przesłuchało 13,875 słuchaczy. W r. b. przeprowadzono takich kursów 13, w 11 szkołach rolniczych i 2 seminarjach nauczycielskich przy udziale 365 słuchaczy.

Grobny z przed 2700 lat ZNALEZIONO W BYDGOSZCZY.

Przed kilku dniami, podczas prac ziemnych na terenie Bydgoszczy, przytrafił na cmentarzu z ciosów około 800 lat przed Chrystusem. Na cmentarzu znaleziono 12 grobów z szeregami oskondzonych urn oraz wiele przedmiotów z gliny i brązu. Na miejscu przyjechał z Poznania znany archeolog prof. Zakrzewski, pod którego kierunkiem prowadzone są dalsze prace wykopaliskowe. Wykopiska te przedstawiają olbrzymią wartość historyczną.

Tragiczny zgon KSIĘŻNY RADZIWIŁŁOW.

W ub. sobotę wieczorem na ul. Bielniejskiej w Warszawie 18-letni cyklista Tadeusz Szpera spadł na

20-letnią staruszkę ks. Marię Radziwiłłową, matkę K. poła na Sejm ks. Janusza, gdy przechodziła na drugą stronę ulicy. Przyzwany lekarz stwierdził, iż księżna Radziwiłłowa odniosła 6, poważne obrażenia: rany tłuczone na głowie, wstrząs mózgu i zamęt lewej nogi.

Ofiarę tragicznego wypadku przewieziono do pałacu, poczem, ze względu na ciężki stan, oddano ją do szpitala.

Skandaliczna afera

w państw. wytwórni aparatów telef. i telegr.

W państwowej wytwórni aparatów telef. i telegr. w Warszawie przy ul. Grochowskiej 30 wykryto olbrzymie nadużycie przy budowie gmachu fabrycznego. Kilku wyższych urzędników tej wytwórni dopuściło się systematycznie oszustw na szkodę skarbu państwa, część materiałów budowlanych przeznaczając na własny użytek. Aresztowano dyrektora wytwórni Józefa Jedrzejewskiego, młynarza Długoskiego oraz dwóch urzędników. Najwyższej Izby kontrolnej państwa. Aresztowanie nastąpiło w kancelarii prokuratora Millera, dokąd wspomniani urzędnicy zostali wezwani na przesłuchanie.

Pod zarzutem współudziału w tych machinacjach został aresztowany również właściciel firmy technicznobudowlanej „Alwa” inż. Aleks. Wachniewski. Ponadto został zawieszony w czynnościach dyrektor administracyjny wytwórni Michał Łopuśński.

W toku śledztwa ustalono, że aresztowany dyr. Jedrzejewski buduje obecnie przy ul. Grochowskiej własny dom, do którego budowy używano właśnie materiałów, stanowiących własność państwa. Dalsze śledztwo w tej afierze prowadzi sędzia do spraw szczególniej wagi przy Sądzie okręgowym p. Dymitr Przewłocki.

ZROJUKOTOWANIE PORTRetu MUSSOLINIEGO

przez królewską akademię w Londynie.

W kołach dyplomatycznych i artystycznych Londynu duże wrażenie wywołał fakt nieprzyjęcia na wystawę królewskiej akademii doskonałego portretu Mussoliniego, nadesłanego przez młodego lecz bardzo zdolnego malarza Medinę.

Malarz ten na obcenie zaledwie 28 lat, zdobył jednak już sławę doskonałego portrecisty.

Mussolini pozwolił do tego portretu w ciągu pięciu seansów i bardzo

był z niego zadowolony. Z jego też widnia malarz wystawił portret do Londynu na doroczną wystawę w Królewskiej akademii.

Spodziewano się, że portret dyktatora Włoch będzie nieomalą atrakcją wystawy nad Tamizą. Tymczasem po pewnym czasie nadchodziło zawiadomienie, że jury wystawy nie przyjęła obrazu „z powodu braku miejsc”.

Coż to za powodu panującej mgły, czy też że balon właśnie w tej chwili, z wielką szybkością, unosił się w powietrze, sierżant tak był jego widokiem i bliskością zaskoczony, że nie miał czasu, ani skrócić swego aparatu w bok, ani zmniejszyć jego szybkości i całą kłębą uderzył w ścianę balonu.

Nastąpiła katastrofa. Aeroplan przeleciał jak kula przez środek balonu, zapalił uwalniony z niego gaz, wskutek czego nastąpił kolosalny wybuch. Naszczęście jednak w balonie dwiema ludźmi nie było żadnych ludzi, a

aeroplan leciał tak szybko, że wybuch zaledwo omalby nie skończył brwi nie czyniąc żadnych innych szkód ani jemu, ani jego maszynie.

Doktorzy prawa BEZ BUTÓW I BEZ SPODNI.

Wielka sesja wywołała toni dłałona powiem praktycyk sądowy we Wiedniu, który ani romprave zjawil się bez trzewików, tylko w samych skarpelkach. Na zdziwienie pytanie sędziowego, co by to miało znaczyć, urzadnik ów który nawiasem mówiąc, jest doktorem prawa, odpowiedział, że posiada tylko jedną parę butów, którą musiał oddać do szewca do naprawy.

Chociaż tego rodzaju wystąpienie miedziwego praktykanta nalezy uważać za dozwolone, nie jest to zaapreczyz, ani ukrzyż, że podobni urzadzacy sądowi w Austrii są w rozpaczy i w położeniu. Pobierają oni wynagrodzenie tylko w pierwszym roku swej praktyki sądowej, później pozostawieni są sami sobie i przezwadnie zupełnie pozbawieni środków do życia. Znaný jest w kołach prawników wiedeńskich wypadek, że pewien praktyk, który nie mógł dokonać swej praktyki, gdyż nie posiadał spodni. Inny upadł z powodu podobności na ulicy, gdyż trzy dni nie miał nosa w uszach. Pewien adwokat w okolicy wiedeńskiego sądu okręgowego codziennie dostawał dla dwóch prokuratorów tego sądu po jednej bułce z masłem, przekonał się bowiem, że panowie ci nie mogą sobie pozwolić na drugie śniadanie i o pustym żołądku wierzają pracując cały dzień. Stosunkii takie wykładu były na groteskę, gdyby nie były tak smutne.

Największa plaga LITERATURY POWOJENNEJ.

Anielski poeta-laureat, John Maffield, zapytany przez jednego z dziennikarzy, co sądzi o literaturze powojennej, odpowiedział: „Uważam, że największą plagą literatury powojennej są książki o wojnie. Nie czytalem ich wiele, gdyż sądzę, że wojna na była dość okropną w rzeczywiście, byłoby potrzebne było odcieszenie tych doświadczeń. W każdym razie wojna zniszczyła dorobek 100 lat i jeszcze w ciągu jakich 15 albo 20 lat literatura będzie pełna książek „wojennych”. Jesi literatura naturalną, że autorzy tych książek będą dawali wyraz swemu rozgoryczeniu i pesymizmowi. Za 50 lat natomiast powstanie naprawdę wielkie dzieło o wojnie, dzieło, które będzie można porównać z „Wojną i pokojem” Tolstoją.

SEN PO OBIEDZIE.

- Czy ty spiaszas po obiedzie?
- Spisalam, ale rzadko.
- Dlaczego?
- Mo rzadko idam obiady.

MARY ROBERTS RINEHART.

Adwokat i miłość.

Przekład autoryzowany Janiny Suikowickiej.

85) Kiedy uleło mi się końcu wydołać na swobodę, natknąłem się w hallu na czekającą na mnie Belle. Miała czerwone od płaczu i trzymała w ręku zgniecioną gazetę. Nie mogła wymówić słowa i wskazywała tylko spracowanym palcem na kolumnę na pierwszej stronie. Była to wiadomość o tragicznym i tajemniczym wypadku pani Butler. O Schwarzu nie było nawet wzmianki.

— Czy już — nie żyje? — wykruszyła wreszcie dziewczyna.

— Żyje, ale zdaje się, że niema dla niej ratunku.

Usiadła na swoim ulubionym miejscu na schodach i wśród kłut, wstrząsających jej barczystą postać, opowiadała mi, że służyła u pani Butler od siedemnastego roku życia i wyszła ze służby dopiero po samobójstwie pana. Nie mogłem wydobyc z niej nic więcej, lecz stopniowy udział Belli w tajemniczej sprawie stał się dla mnie jasny i zrozumiały.

W tymśm momencie rozdział się powoli moją własną hipotezą, dziwną przypuszczeniem, ale potwierdzającym i takimi. To, czego się spodziewałem dowiedziałem od Wardropo, rzuciło w mroki tajemniczy przewrótbych światła.

Wyglądał lewiej niż kiedyś do widzenia ostat-

ni raz, kuracja Andersona wychodziła mu na zdrowie. Właściwie o bliższej śmierci pani Butler wstrząsała nim w dziwny sposób. Powitał mnie z gorączkowym przejęciem, potęgaszącą trzymaną w ręku gazetą. Margorzeta siedziała, jak zwykle przy oknie i linja jej ramion wskazywała na przygnębienie.

— Czy jest przytomna? — zapytał Wardrop, wskazując na gazetę.

— Nie, a przynajmniej uśpienie. Ale na tenży jego odmowa się wywar ugi, ale tylko chwilowej. Zaczęła biegać nerwowo po pokoju, zastanawiając się wzdornie, co robić. Nagle przystąpiła do stołu dwa krzesła dla mnie i dla Margorzety i rzekł:

— Proszę, siadajcie państwo. Chcę wam coś powiedzieć. Reta powiemie prawdopodobnie względem mnie dozoną wzgardę. Trudno. Muszę się wypowiedzieć i ostatecznie dużo tego nie będzie. Nie oszukał mnie pan wczoraj, męczasne. Zorientowałem się odrazu, o co chodziło doktorowi. Ale nie mógł ze mnie wydrzeć tajemnicy, kto zabił Fleminga, bo sam nie wiem. Przysięgam!

ROZDZIAŁ XXIV.

Opowiadanie Wardropa.

— Muszę się cofnąć do nocy zniknięcia ciotki Joanny — jest to jedna z rzeczy, które doprowadziły mnie do rozpaczy. Jakim sposobem na mnie mogło paść podejrzenie, że przyłożyłem do tego ręki. Kiedy ta kobieta była dla mnie prawdziwą matką? Jeżeli nie żyje, nie oczyszczać z zarzutów. Jeżeli żyje i powróci do nas, dowiedzie się od niej,

że jestem w tej sprawie absolutnie niewinny.

— Jestem tego pewny, panie Henryku — wręciłem. — I zresztą zdaje mi się, że klucze do tej tajemnicy jest już w moim posiadaniu.

Margorzeta rzuciła mi wymowne spojrzenie potęgasząc głową. Na wypowiedzenie się z podejrzeniami było jeszcze za wcześnie.

— To, co mnie wtedy postawiło w dwuznacz-

nym świetle, mogło rzeczywiście dać do myślenia, ale nie miało nie wspólnego z ciotką Joanną. Żeby to wyjaśnić, muszę się cofnąć do czasów, kiedy Butler był przemaszyn syndykatem, a twój ojciec, Rito, skarbnikiem.

Butler nie miał głowy do interesów. Spuścił się zanadto na swoich podwładnych i podobno wobec Schwarza był bezsilny. Kasjer znajdował się całkowicie pod kontrolą automatyczną, a Butler zaniechał się coraz więcej. Pamięta pan, jak to był krzyk, kiedy trzy banki ogłosiły bankructwo i okazywało się, że przepały również znaczne sumy związane z ciotką Joanną Flemingą. Przepażyłam nowego malarza, który nie miał nic na utrzymaniu w banku. Fleming złożył te sumy w zagrożonych bankach, chociaż wiedział dobrze, na co się zanosi. Po katastrofie, poręczyłcie Butlera, bojąc się o siebie, skłoniłszy mu cały majątek, a on sam z powodu jakiegoś niewielkiego przepięcia dostał pół roku domu poprawczego. Wyszczelony stanął, napisał do Fleminga i Schwarza, kłnąc się, że jest niewinny i błagając, żeby mu zwrócić część zrabowanego majątku. Nie udało mu się na utrzymaniu żony. Na nie się to nie zdało, wobec czego popełnił samobójstwo pod Białym Kołem.

